

ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ଅଠାନ୍‌ବେତମ୍

ଦର୍ଶନର ଉଦ୍ଘୋଷଣା: ଦାନିଏଲରେ ଶୋକର ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥବୋଧ

Jeff Pippenger

2024-03-25

ପରସ୍ପର ରାଜା କୋରେଶଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ବେଲ୍‌ସାତ୍‌ସୁର ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିଲା, ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା; ଏବଂ ସେହି ବିଷୟ ସତ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ଦୀର୍ଘ ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ସେହି ବିଷୟକୁ ବୁଝିଲେ, ଓ ସେହି ଦର୍ଶନର ଅର୍ଥ ବୁଝିଲେ। ସେହି ଦିନମାନରେ ମୁଁ ଦାନିଏଲ ତିନି ପୂର୍ଣ୍ଣ ସପ୍ତାହ ଧରି ଶୋକ କରୁଥିଲି। ମୁଁ କୌଣସି ରୁଚିକର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇନଥିଲି; ମୋର ମୁଖରେ ମାଂସ କିମ୍ବା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କିଛି ଆସିନଥିଲା; ଏବଂ ତିନି ପୂର୍ଣ୍ଣ ସପ୍ତାହ ସମାପ୍ତ ହେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ନିଜକୁ ଅଭିଷେକ କରିନଥିଲି। ଏବଂ ପ୍ରଥମ ମାସର ଚବିଶତମ ଦିନରେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମହାନଦୀ ହିଲ୍‌କେଲର କୂଳରେ ଥିଲି। ଦାନିଏଲ 10:1-4।

ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସାତ୍ତ୍ୱେ ତିନି ଦିନର ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ପଡ଼ି ଅଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ବେଲ୍‌ସାତ୍‌ସୁରଙ୍କୁ ଏକ “ବିଷୟ” ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ। ଏହାପୂର୍ବରୁ ସେ “ଦର୍ଶନ” (mareh) ବୁଝିଥିଲେ, କାରଣ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଗତ୍ରିଏଲ ପୂର୍ବରୁ ଆସି ସେହି ଦର୍ଶନ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲେ।

ହଁ, ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ କଥା କହୁଥିବାବେଳେ, ଆରମ୍ଭର ଦର୍ଶନରେ ଯାହାଙ୍କୁ ମୁଁ ଦେଖୁଥିଲି ସେହି ପୁରୁଷ ଗତ୍ରିଏଲ ଶୀଘ୍ର ଉଡ଼ି ଆସି, ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳର ନୈବେଦ୍ୟ ସମୟରେ ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ। ସେ ମୋତେ ବୁଝାଇଦେଲେ, ଏବଂ ମୋ ସହିତ କଥା କହି କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ତୋତେ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଝାମଣା ଦେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଏବେ ବାହାରି ଆସିଛି। ତୋର ଦିନତିମାନଙ୍କର ଆରମ୍ଭରେ ଆଜ୍ଞା ବାହାରିଗଲା, ଏବଂ ମୁଁ ତୋତେ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛି; କାରଣ ତୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ: ଏହିହେତୁ ବିଷୟଟିକୁ ବୁଝ, ଏବଂ ଦର୍ଶନଟିକୁ ବିଚାର କର। ଦାନିଏଲ ୯:୨୧-୨୩।

ତାନିଏଲ “ଆରମ୍ଭର ଦର୍ଶନରେ ଯାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ,” ସେହି “ପୁରୁଷ ଗତ୍ରିଏଲ” ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାରେ “ଚାନ୍ଦୋନ” ଅର୍ଥାତ୍ ଉଦ୍‌ବିଷୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଦର୍ଶନକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବାଇବେଲୀୟ ଉଦ୍‌ବିଷୟବାଣୀର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟକ ଦର୍ଶନକୁ ତାନିଏଲଙ୍କ ପାଇଁ ଗାତ୍ରିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିବା କଥାକୁ ଉଦ୍‌ବିଷୟ କରୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେ “ଦର୍ଶନ” ବିଷୟରେ ତାନିଏଲଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ଥିଲା, ସେଥିଲା “ମାରେହ” ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିରୂପର ଦର୍ଶନ। ତାପରେ ଗାତ୍ରିଏଲ ତାନିଏଲଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଉଦ୍‌ବିଷୟବାଣୀର ଐତିହାସିକ ବିଭାଜନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି।

ନବମ ଅଧ୍ୟାୟ ଦାରିୟସଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା। ବେଲ୍‌ସାତ୍‌ସୁର ଯେତେବେଳେ କୁହନ୍ତି ଯେ “କୋରେଶଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ” ସେ “ଦର୍ଶନକୁ ବୁଝିଥିଲେ,” ସେ ସେହି “ମାରେହ” ଦର୍ଶନକୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ଧରି ବୁଝି ଆସୁଥିଲେ। ଶୋକର “ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ” ବେଲ୍‌ସାତ୍‌ସୁର ଯାହା ବୁଝିବାକୁ ଆସିଲେ, ତାହା ଥିଲା ସେହି “ବିଷୟ,” ଅର୍ଥାତ୍ ହିବ୍‌ରୁ ଶବ୍ଦ “ଦାବାର୍,” ଏବଂ ସେହିଟି ଦୀର୍ଘ ଥିଲା, କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଥିଲା ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ କୁଡ଼ି ବର୍ଷ।

ଦାନିଏଲ “ବିଷୟ”ର କିଛି ଅଂଶ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ବୁଝିଥିଲେ, କାରଣ ସେ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ସାଧନ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଉଛି “ବିଷୟ”ର ପ୍ରାର୍ଥନା। “ସାତ ଥର” ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଆଲୋକ ବୁଝି ପାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ବେଲ୍‌ସାତ୍‌ସୁର ଏକୋଇଶି ଦିନର ଶୋକାଚରଣ କାଳରେ ବୁଝିଲେ; ଏବଂ ସେହି ଶୋକର ଦିନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ “ସାତ ଥର” ଉପରେ ଆଲୋକର ବୁଝି 1856 ମସିହାରେ “ସାତ ଥର” ଉପରେ ବୁଝି ପାଇଥିବା ଆଲୋକର ପ୍ରତୀକ ଥିଲା। ମିଲ୍‌ଲେ ରାଇଟମାନେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ “ସାତ ଥର” ବିଷୟରେ ଜାଣୁଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଏମିତି ଅତିରିକ୍ତ ଆଲୋକ ଯୋଗ ହେବାକୁ ଥିଲା, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ

ସେମାନଙ୍କ ଇତିହାସର ସେହି ସ୍ଵୟଂ ବିନ୍ଦୁରେ ପରୀକ୍ଷା । କରିବାକୁ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଫିଲ୍ମାଦେଲଫିଆନ ଆନ୍ଦେ ଲନରୁ ଲାଓଦିକିଆନ ଆନ୍ଦେ ଲନକୁ ଛାଡ଼ି ନାହିଁ ରିତ ହେଲେ ।

ବେଲ୍‌ଗିଜ୍‌ଜରଙ୍କ ଶୋକର ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସ ସହ ସମାନାନ୍ତର, ଯେତେବେଳେ 1856 ମସିହାରେ ଫିଲ୍ମାଦେଲଫିୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଲାଓଦିକାୟ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପରିଣତ ହେଲା, ଏବଂ ପରେ 1863 ମସିହାରେ ଲାଓଦିକାୟ ଆତ୍ମଭେଦିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ପରିଣତ ହେଲା । “ସାତ ସମୟ” ବିଷୟରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ଆଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବେଲ୍‌ଗିଜ୍‌ଜରଙ୍କ ଇତିହାସ ଓ ମିଲେରାଲଟମାନଙ୍କ ଇତିହାସ—ଉଭୟ—ତୃତୀୟ ଦୃତଙ୍କ ଲାଓଦିକାୟ ଆନ୍ଦୋଳନରୁ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଫିଲ୍ମାଦେଲଫିୟ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ହୋଇଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହ ସମନ୍ୱିତ ଅଟେ, ଏବଂ ଶୋକର ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିଳମ୍ବର ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ “ସାତ ସମୟ” ବିଷୟରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଥିଲା ।

ବେଲ୍‌ଗିଜ୍‌ଜରଙ୍କ ଉଭୟ ଜଣେ ସନ୍ଦେଶବାହକ ଓ ଏକ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । ତାଙ୍କ ଶୋକର ଦିନମାନରେ ସେହି ସନ୍ଦେଶବାହକ “ବିଷୟ”କୁ ବୁଝିବାକୁ ଥାଏ, ଯାହା ସତ୍ୟ ଅଟେ; ଏବଂ ପରେ, ଯେତେବେଳେ ମିଖାଏଲ୍ 2023 ମସିହାରେ ସେହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ କରନ୍ତି, ସେ “ବିଷୟ”ଟିକୁ ଏକ ଆନ୍ଦୋଳନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଥାଏ ।

ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ “mareh” (ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ରୂପଦର୍ଶନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦୃଶ୍ୟ), ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମ ପଦ୍ୟରେ ବୁଝିଥିବା ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଯାଇଛି, ଦାନିଏଲଙ୍କର ଶେଷ ଦର୍ଶନରେ ଚାରିଥର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ଏଥିରୁ ଦୁଇଥର ଏହାର ଅନୁବାଦ “ଦର୍ଶନ” ବୋଲି, ଏବଂ ଦୁଇଥର “ରୂପ” ବୋଲି କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ପଦ୍ୟରେ ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମଥର ଏହି ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କଲାବେଳେ, ସେ “ଦର୍ଶନ”କୁ ବୁଝିଥିବା କଥା ସୂଚିତ କରୁଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ତିନୋଟି ଉଲ୍ଲେଖରେ ଦାନିଏଲ ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ଅନୁଭବ କରୁଥିବାର କଥା ସୂଚିତ ହୋଇଛି । ଷଷ୍ଠ ପଦ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମୁହଁ “ବିଜୁଳିର ‘ରୂପ’ ପରି” ଥିଲା ।

ପ୍ରଥମ ମାସର ଚବିଶତମ ଦିନରେ, ମୁଁ ମହାନଦୀ ହିଲେକେଲର କୂଳେ ଥିବାବେଳେ; ମୁଁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଉଠାଇ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖି, ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶବ୍ଦସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିବା ଜଣେ ପୁରୁଷ, ଯାହାଙ୍କ କଟି ଉଠାଜର ସୁନ୍ଦର ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ବାନ୍ଧାଯାଇଥିଲା; ତାଙ୍କ ଦେହ ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟମଣି ପରି, ତାଙ୍କ ମୁହଁ ବିଜୁଳିର ଦେଖା ପରି, ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଅସ୍ଥିବାପ ପରି, ତାଙ୍କ ବାହୁ ଓ ପାଦ ଘସାଯାଇଥିବା ପିତଳର ବର୍ଣ୍ଣ ପରି, ଏବଂ ତାଙ୍କ କଥାର ଶବ୍ଦ ଜନସମୂହର ଶବ୍ଦ ପରି ଥିଲା । ଏହି ଦର୍ଶନ କେବଳ ମୁଁ ଦାନିଏଲ ଦେଖିଲି; କାରଣ ଯେମାନେ ମୋ ସହିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଦର୍ଶନଟି ଦେଖିଲେ ନାହିଁ; ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମହା ଭୟକମ୍ପ ଆସିପଡ଼ିଲା, ଯାହାର ଫଳରେ ସେମାନେ ଲୁଚିବା ପାଇଁ ପଳାଇଗଲେ । ଏହିହେତୁ ମୁଁ ଏକାକୀ ରହିଗଲି, ଏବଂ ଏହି ମହାନ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲି; ମୋ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ; କାରଣ ମୋର ସୁନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ମୋ ମଧ୍ୟରେ ବିକୃତିରେ ପରିଣତ ହେଲା, ଏବଂ ମୁଁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଧାରଣ କରିପାରିଲି ନାହିଁ । ଦାନିଏଲ 10:4-8.

“ଦର୍ଶନ” ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦ ଅଛି; ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦ “mareh”ର କିଛି ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିସାରିବା ପରେ ଆମେ ତାହାକୁ ଆଲୋଚନା କରିବୁ । ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ “appearance” ବୋଲି ଯେ ଶବ୍ଦଟି ଆସିଛି, ସେହିଟି ଇବ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦ “mareh” ଅଟେ । ସେହି ଏକେଇ ଶବ୍ଦଟି ଷୋଳଶ ପଦ୍ୟରେ “vision” ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଛି । ଷୋଳଶ ପଦ୍ୟରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଶୋକାକୁଳ କରିଦେଇଛି ।

ଏବଂ ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକ ଆକୃତି ମୋର ଓଠକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲା; ତାହାପରେ ମୁଁ ମୋର ମୁଖ ଖୋଲି କହିଲି, ଏବଂ ମୋର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବାଜଣଙ୍କୁ କହିଲି, ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଏହି ଦର୍ଶନଦ୍ୱାରା ମୋର ବ୍ୟଥାମାନେ ମୋ ପରେ ଆସିପଡ଼ିଛି, ଏବଂ ମୁଁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଧାରଣ କରିନାହିଁ । ଦାନିଏଲ 10:16.

“ବେଦନାମାନ” ବୋଲି ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ କବାଟ-କଣ୍ଠି, ଏବଂ ଏହି ପଦ୍ୟରେ ଦାନିଏଲ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶର “ଦର୍ଶନ” ଦେଖିଥିଲେ, ତାହା ଏକ କବାଟ-କଣ୍ଠିକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇଦେଲା । ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ “କବାଟ-କଣ୍ଠି” ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନବିନ୍ଦୁକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ।

“ଅତୀତର ଇତିହାସରୁ ଶିଖିବାପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଅଛି; ଏବଂ ସେହି ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରାଯାଉଛି, ଯେପରି ସମସ୍ତେ ବୁଝିପାରନ୍ତି ଯେ, ଇଶ୍ଵର ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଏକେ ପଥରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ସଦା କରିଆସିଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଉଛି, ଠିକ୍ ସେପରିହିଁ ଯେପରି ଏଦେଶରେ ଆଦମଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ସୁସମାଚାର ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିବା ସମୟରୁ ସଦା ଦେଖାଯାଇଆସିଛି।”

“ଜାତିମାନଙ୍କର ଓ ଚର୍ଚ୍ଚର ଇତିହାସରେ ଏମିତି କିଛି କାଳଖଣ୍ଡ ରହିଛି ଯେଉଁମାନେ ମୋଡ଼-ପରିବର୍ତ୍ତନର ସମୟବିନ୍ଦୁ ସ୍ଵରୂପ। ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପ୍ରଭୁତ୍ଵମୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ବିଭିନ୍ନ ସଙ୍କଟକାଳ ଆସେ, ସେହି ସମୟ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଏ। ଯଦି ତାହା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଅଗ୍ରଗତି ହୁଏ; ଏବଂ ଯଦି ତାହା ଅସ୍ଵୀକୃତ ହୁଏ, ତେବେ ଆତ୍ମିକ ଅବନତି ଓ ଆସ୍ଥାର ଜାହାଜଭଙ୍ଗ ଅନୁସରଣ କରେ। ପ୍ରଭୁ ନିଜ ବାକ୍ୟରେ ସୁସମାଚାରର ଅଗ୍ରସର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ତାହା ଅତୀତରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଆସିଛି, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ହେବ, ସମାପ୍ତିକାଳୀନ ସଂଘର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେତେବେଳେ ଶୟତାନୀୟ ଶକ୍ତିମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଶେଷ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଚଳନ କରିବେ।” Bible Echo, August 26, 1895.

ଷୋଳହ ନମ୍ବର ପଦଟି ବେଲ୍‌ଜେନ୍‌ଜର ଯେଉଁ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ଇତିହାସରେ ଏକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟକାଳୀନ ମୋଡ଼କୁ ସୂଚିତ କରେ। ଏହା ଉଭୟ ରିପବ୍ଲିକାନ ସିଂ (ଜାତି) ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ସିଂ (କଲିସିଆ) ପାଇଁ ଏକ ମୋଡ଼ ସୂଚିତ କରେ। ଏହା ଏକ ସଙ୍କଟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ, ଏବଂ ଏହା ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ସୂଚିତ କରେ ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ଇତିହାସ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଏ। ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ମୋଡ଼ ଘଟିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ “ସ୍ଵର୍ଗ” କରାଯାଇଥିଲା—ତିନିଥରର ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର। ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ ତିନିଥର ସ୍ଵର୍ଗ କରାଯିବ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର ସ୍ଵର୍ଗ କରାଗଲା, ସେହିଥିଲା ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ମୋଡ଼; ଏବଂ ସେହି ମୋଡ଼ ଥିଲା ସେହି ତିନିଥରର ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ଥର, ଯେତେବେଳେ ଦାନିୟେଲ “ମାରେହ” ଦର୍ଶନକୁ ଦେଖୁଥିଲେ।

ଏବଂ ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକଜଣ ଆସି ମୋର ଓଷ୍ଠକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କଲେ; ତାହାପରେ ମୁଁ ମୋର ମୁଖ ଖୋଲି କହିଲି, ଏବଂ ଯିଏ ମୋର ସାମ୍ନାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ ତାଙ୍କୁ କହିଲି, ହେ ମୋର ପୁତ୍ର, ଏହି ଦର୍ଶନଦ୍ଵାରା ମୋର ବେଦନାମାନେ ମୋ ପ୍ରତି ଫେରିଆସିଛି, ଏବଂ ମୁଁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଧାରଣ କରିରହିନାହିଁ। ଦାନିଏଲ 10:16.

ଆମେ ଶୀଘ୍ର ସେହି ତିନୋଟି ସ୍ଵର୍ଗ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବୁ। ତାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ଵାରା “mareh” ଶବ୍ଦଟି ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିବା ଚାରିଥର ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଥର ଥିଲା ତାଙ୍କର ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ସେ ଦର୍ଶନଟିକୁ ବୁଝିଥିଲେ, ଏବଂ ଶେଷ ତିନୋଟି ଉଲ୍ଲେଖ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ପ୍ରତୀତିକୁ ଦେଖୁଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କର ଅନୁଭବକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ତୃତୀୟଥର ସେ ସେହି ପ୍ରତୀତିର ଦର୍ଶନକୁ ଅଠାରୋତମ ପଦରେ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କୁ ତୃତୀୟଥର ସ୍ଵର୍ଗ କରାଯାଏ।

ତାହାପରେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଦେହରୁପ ସଦୃଶ ଜଣେ ପୁନର୍ବାର ଆସି ମୋତେ ସ୍ଵର୍ଗ କଲେ, ଏବଂ ସେ ମୋତେ ବଳବାନ କଲେ। ଦାନିଏଲ 10:18।

ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ଵର୍ଗରେ, ଷୋଳଶ ପଦ୍ୟରେ, ଯାହା “marah” ଦର୍ଶନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦ୍ଵିତୀୟ ଉଲ୍ଲେଖ, ତାହାର ଶକ୍ତି ଶେଷ ହୋଇଯାଏ; କିନ୍ତୁ ତୃତୀୟ ସ୍ଵର୍ଗରେ ତାହାର ଶକ୍ତି ପୁନର୍ବିହାର ହୁଏ। ଦଶମ, ଷୋଳଶ ଏବଂ ଅଷ୍ଟାଦଶ ପଦ୍ୟରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରାଯାଏ। ଷଷ୍ଠ ପଦ୍ୟରେ ଦାନିଏଲ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ତାହାପରେ ଗାତ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତି, ଏବଂ ଦଶମ ପଦ୍ୟରେ ଗାତ୍ରିଏଲ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରନ୍ତି।

ତାହାପରେ ମୁଁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଚାହିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶଶବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ଜଣେ ପୁରୁଷ; ଯାହାଙ୍କ କଟି ଉପାଜର ଶ୍ରେଣୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ବାନ୍ଧା ଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କର ଦେହ ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟ ମଣି ସଦୃଶ ଥିଲା, ତାଙ୍କର ମୁଖ ବିଜୁଲିର ଦୁଧ ତିପ୍ତ ଥିଲା, ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅଗ୍ନିଦୀପ ସଦୃଶ, ତାଙ୍କର ବାହୁ ଓ ପାଦ ଘଷାଯାଇଥିବା ପିତ୍ତଳର ରଙ୍ଗ ପ୍ରାୟ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଧ୍ଵନି ଏକ ବହୁଜନ ସମୂହର ଧ୍ଵନି ସଦୃଶ ଥିଲା। ଏହି ଦର୍ଶନ ମୁଁ ଦାନିଏଲ ଏକା ଦେଖିଲି; କାରଣ ଯେମାନେ ମୋ ସହିତ ଥିଲେ ସେମାନେ ସେହି ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ମହାକର୍ମ ନ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା, ଯାହାର ଫଳରେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ପଳାଇଗଲେ। ଏହିପରି ମୁଁ

ଏକା ରହିଗଲି, ଏବଂ ଏହି ମହାନ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲି; ମୋର କୌଣସି ଶକ୍ତି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ; କାରଣ ମୋର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ମୋର ଭିତରେ ବିକୃତିରେ ପରିଣତ ହେଲା, ଏବଂ ମୁଁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଧାରଣ କରିରହି ପାରିଲି ନାହିଁ।

ତଥାପି ମୁଁ ତାହାଙ୍କ କଥାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ କଥାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମୁହଁ ନିଚେଇ ପୃଥକୀ ପ୍ରତି ମୁଖ କରି ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ ପଡ଼ିଗଲି। ଆଉ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ହାତ ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କଲା, ଯାହା ମୋତେ ମୋର ଦୁଇ ହାତୁ ଉପରେ ଏବଂ ମୋର ହାତର ତଳୁଆମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉଠାଇଦେଲା। ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିୟେଲ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ପୁରୁଷ, ମୁଁ ତୋତେ ଯାହା କହୁଛି, ସେହି କଥାମାନଙ୍କୁ ବୁଝ, ଏବଂ ସିଧା ହୋଇ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଅ; କାରଣ ଏବେ ମୁଁ ତୋ ପାଖକୁ ପଠାଯାଇଛି। ଏହି କଥା ମୋତେ କହିସାରିଲାପରେ, ମୁଁ କମ୍ପିତ ହୋଇ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲି। ତାହାପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଭୟ କର ନାହିଁ, ହେ ଦାନିୟେଲ; କାରଣ ଯେ ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ ତୁମେ ବୁଝିବା ପାଇଁ ତୁମ ହୃଦୟକୁ ଲଗାଇଥିଲ। ଏବଂ ତୁମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ନିଜକୁ ଦାନ କରିଥିଲ, ସେହି ଦିନରୁ ତୁମ କଥାମାନ ଶୁଣାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ କଥାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆସିଛି। କିନ୍ତୁ ପାରସ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ଅଧିପତି ଏକୋଇଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ବିରୋଧ କରିଲା; କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ମୁଖ୍ୟ ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ମାଖାଏଲ, ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆସିଲେ; ଏବଂ ମୁଁ ସେଠାରେ ପାରସ୍ୟର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଲି। ଏବେ ମୁଁ ତୋତେ ବୁଝାଇବାକୁ ଆସିଛି ଯେ, ଶେଷକାଳରେ ତୋର ଜନଙ୍କ ଉପରେ କ'ଣ ଘଟିବ; କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ଏଯାବତ୍ ଅନେକ ଦିନ ପାଇଁ ଅଟେ। ଦାନିୟେଲ 10:5-14.

ତାପରେ ଷୋଳହମ ପଦରେ, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଦେଖେ, ସେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ସ୍ପର୍ଶିତ ହୁଏ।

ସେ ମୋତେ ଏପରି କଥା କହିସାରିବା ପରେ, ମୁଁ ଭୂମିପତେ ମୁହଁ କରି ରହିଲି, ଏବଂ ମୁଁ ନିର୍ବାକ ହୋଇଗଲି। ଏବଂ ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଜଣେ ମୋର ଠୋକକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ; ତାହାପରେ ମୁଁ ମୋର ମୁହଁ ଖୋଲି କହିଲି, ଏବଂ ଯିଏ ମୋର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ ତାଙ୍କୁ କହିଲି, ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଏହି ଦର୍ଶନଦ୍ୱାରା ମୋର ବ୍ୟଥାମାନେ ମୋ ଉପରେ ଫେରିଆସିଛି, ଏବଂ ମୁଁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଧାରଣ କରିରଖିପାରିନାହିଁ। କାରଣ ମୋର ଏହି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦାସ ମୋର ଏହି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ କିପରି କଥା କହିପାରିବ? ଯେହେତୁ ମୋର ବିଷୟରେ, ତକ୍ଷଣାତ୍ ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ, ଏବଂ ମୋ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ନାହିଁ। ଦାନିଏଲ 10:15-17.

ତାପରେ ଦାନିଏଲ ତୃତୀୟଥର ପାଇଁ ସ୍ପର୍ଶିତ ହୁଅନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନୁହେଁ, ବରଂ ଗନ୍ତ୍ରୀଏଲଙ୍କ ପ୍ରକାଶରେ।

ତା'ପରେ ମନୁଷ୍ୟର ଆକାର ପରି ଦେଖାଯାଉଥିବା ଜଣେ ପୁନର୍ବାର ଆସି ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କଲେ, ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଶକ୍ତିଦାନ କଲେ; ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ମନୁଷ୍ୟ, ଭୟ କରିନାହିଁ; ତୋତେ ଶାନ୍ତି ହେଉ; ସବଳ ହେଅ, ହଁ, ସବଳ ହେଅ। ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ମୋ ସହିତ କଥା କହିଲେ, ମୁଁ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ହେଲି, ଏବଂ କହିଲି, ମୋ ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତୁ; କାରଣ ଆପଣ ମୋତେ ଶକ୍ତିଦାନ କରିଛନ୍ତି। ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ କାହିଁକି ତୋର ପାଖକୁ ଆସିଛି, ତୁ ଜାଣୁଛୁ କି? ଏବେ ମୁଁ ପାରସ୍ୟର ଅଧିପତିଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଫେରିଯିବି; ଏବଂ ମୁଁ ବାହାରିଯାଇଥିବାବେଳେ, ଦେଖ, ଯଦନର ଅଧିପତି ଆସିବ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସତ୍ୟର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲିଖିତ ଯାହା ଅଛି, ସେହି କଥା ତୋତେ ଦେଖାଇବି; ଏବଂ ଏହି ସବୁ ବିଷୟରେ ତୋମାନଙ୍କ ଅଧିପତି ମାଖାଏଲ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ମୋ ସହିତ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ନୁହେଁ। ଦାନିୟେଲ 10:18-21।

ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ତିନିଥର ସ୍ପର୍ଶ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଓ ତୃତୀୟ ଥର ସେ ଦୃଢ଼ ଗନ୍ତ୍ରୀଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପର୍ଶିତ ହେଲେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ସେ ସ୍ପର୍ଶିତ ହେଲେ, ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଥିଲା। ଦାନିଏଲ ସେହି ଏକେଇ ଇତ୍ରୀୟ ଶବ୍ଦକୁ ଚାରିଥର ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଚାରିଥର ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଥର, ପ୍ରଥମ ପଦ୍ୟରେ, ସେ କହୁଥିଲେ ଯେ ସେ "ଦର୍ଶନ"କୁ ବୁଝିଥିଲେ। କୌଣସି ସତ୍ୟକୁ ବୁଝିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ତିନିଥର ସେ ଯେପରି ଭାବେ ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ, ତାହା ସହିତ ଏହା ଏକ ନୁହେଁ।

ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଶୋକର ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସମାପ୍ତ ହେବାବେଳେ, ତାଙ୍କୁ ସେହି ଦର୍ଶନର ଏକ ଅନୁଭବ ଦିଆଗଲା, ଯାହା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ଶୋକର ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ବୁଝିବାକୁ ପାଇଥିଲେ। ସେହି ଅନୁଭବ ତିନୋଟି ସ୍ପର୍ଶିତ୍ୱ । ରା ପ୍ର ତିନିଧୃତ ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ପରୁ ଗଠିତ। ପ୍ର ଥମ ଓ ଶେଷ ସ୍ପର୍ଶିତ୍ୱ ଗନ୍ତ୍ରୀଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହେଇଥିଲା, ଏବଂ

ଦାନିଏଲ ତାହା କଲେ, ଯଦିଓ ସେ କର୍ମିତ ହେଉଥିଲେ। ତାପରେ ଗବ୍ରିଏଲ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଶୋକର ଏକୋଇଶି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ ଘଟିଥିଲା, ତାହାର ଏକ ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ଦେଲେ। ସେ ଚିହ୍ନିତ କଲେ ଯେ, ପରସ୍ୟ ର ରାଜାମାନଙ୍କ ସହ ଏକୋଇଶି ଦିନ ଧରି ସଂଘର୍ଷ କରିବା ପରେ, ମିଖାଏଲ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କଲେ, ଏବଂ ପରେ ଗବ୍ରିଏଲ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ଓ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ "ଶେଷ ଦିନମାନରେ ତୁମ ଜନଙ୍କ ଉପରେ କ'ଣ ଘଟିବ" ବୋଲି ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଆସିଲେ। ମିଖାଏଲ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିଥିବାବେଳେ, ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା।

ଏକୋଇଶି ଦିନର ଶୋକର ଶେଷରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଥିଲା; ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପଞ୍ଚମ ଉପରେ ପଞ୍ଚମ ପ୍ରୟୋଗରେ ସେହି ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଏହିଜିକିଏଲ ସପ୍ତତ୍ରୀଣ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମୃତ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୁଇଥର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେହି ଦୁଇ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ସେମାନଙ୍କର କବରରୁ ଉଠାଯାଇପାରେ। ଏହା ସେହି ସମୟରେ ଘଟେ, ଯେତେବେଳେ ମିଖାଏଲ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରି ମୋଶାଙ୍କ ଦେହକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯିହୁଦାର ପୁସ୍ତକରେ ଶୟତାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାଦରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। ଶୋକର ଦିନଗୁଡ଼ିକର ସାରାଂଶ ଗବ୍ରିଏଲ ଦେଇସାରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ, ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଆହୁରି ଦୁଇଥର ସ୍ପର୍ଶ କରାଯିବ।

ଗାବ୍ରିଏଲ ତାଙ୍କ କଥା ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ, ଦାନିଏଲ "ମୁହଁକୁ ଭୂମି ଦିଗକୁ ନମାଇଲେ, ଏବଂ ସେ ନିର୍ବାକ ହୋଇଗଲେ"; ତାହା ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ଦାନିଏଲଙ୍କ "ଠୋଡ଼କୁ ସ୍ପର୍ଶ" କଲେ; ଏବଂ ତାହା ପରେ ଦାନିଏଲ ନିଜ "ମୁଖ ଖୋଲି କହିଲେ, ଏବଂ ମୋର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଏହି ଦର୍ଶନଦ୍ୱାରା ମୋର ବେଦନାମାନେ ମୋ ପରେ ଆସିପଡ଼ିଛି, ଏବଂ ମୁଁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ରଖିପାରିନାହିଁ। କାରଣ ଏହି ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ ଏହି ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ କିପରି କଥା କହିପାରିବ? କାରଣ ମୋର ବିଷୟରେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୋ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ, ଏବଂ ମୋ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ।"

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଓ ତାଙ୍କ ସହ କଥା କହିବାର ଅନୁଭବ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଧୂଳିସମ କରି ନମ୍ର କଲା। ସେ ମୃକ ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଅଧରକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିନଥାନ୍ତେ, ଯେପରି ବେଦୀରୁ ଆଶା କ୍ୱଳତ୍ତ ଅଙ୍ଗାରଦ୍ୱାରା ଯିଶାୟଙ୍କ ଅଧର ସ୍ପର୍ଶ କରାଯାଇଥିଲା, ତେବେ ସେ ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଯାଇଥାନ୍ତେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖୁ।

"ଯେତେବେଳେ ଯିଶାୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୌରବ ଓ ମହିମାର ଏହି ପ୍ରକାଶନକୁ ଦେଖିଲେ, ସେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରତା ଓ ଶୁଚିତ୍ୱର ଗଭୀର ଅନୁଭୂତିରେ ଅଭିଭୂତ ହେଲେ। ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅତୁଳନୀୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଓ ସେମାନଙ୍କର ପାପମୟ ଚର୍ଯ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ କେତେ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ପ୍ରତିବିରୋଧ ଥିଲା, ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଯିହୁଦାର ଚର୍ଯ୍ୟିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣିତ ହୋଇଆସୁଥିଲେ! 'ହାୟ ମୋର!' ସେ କହି ଉଠିଲେ; 'କାରଣ ମୁଁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲି; କାରଣ ମୁଁ ଅଶୁଚି ଓଠର ଜଣେ ଲୋକ, ଏବଂ ମୁଁ ଅଶୁଚି ଓଠର ଜଣେ ପ୍ରଜାମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଛି; କାରଣ ମୋର ଚକ୍ଷୁମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ, ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ, ଦେଖିଛି।' ପଦ ୫। ଯେପରି ସେ ଅନ୍ତଃପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଦିବ୍ୟ ସାନିଧ୍ୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ, ସେପରି ସେ ବୁଝିଲେ ଯେ, ଯଦି ସେ ନିଜର ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଓ ଅକ୍ଷମତାରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଆନ୍ତା, ତେବେ ଯେ ଦାୟିତ୍ୱ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ପୂରଣ କରିବାରେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସମର୍ଥ ହେଇପଡ଼ନ୍ତା। କିନ୍ତୁ ଜଣେ ସେରାଫ୍ ତାଙ୍କ ବ୍ୟାକୁଳତା ଦୂର କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହେଲେ। ବେଦୀରୁ ଜୀବନ୍ତ ଅଙ୍ଗାର ଏକଟି ତାଙ୍କ ଓଠରେ ରଖାଗଲା, ଏହି କଥା ସହିତ, 'ଦେଖ, ଏହା ତୁମ ଓଠକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଛି; ଏବଂ ତୁମ ଅଧର୍ମ ଦୂର କରାଯାଇଛି, ଓ ତୁମ ପାପ ଶୋଧିତ ହୋଇଛି।' ତାହାପରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣାଗଲା, 'ମୁଁ କାହାକୁ ପଠାଇବି, ଏବଂ ଆମ ପାଇଁ କିଏ ଯିବ?' ଏବଂ ଯିଶାୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, 'ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି; ମୋତେ ପଠାନ୍ତୁ।' ପଦ ୭, ୮।"

"ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦର୍ଶନାର୍ଥୀ ଅପେକ୍ଷା ଯେତେ ଦୂରକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, 'ଯାଅ, ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହ, ନିଶ୍ଚୟ ଯି ଶୁଣ, କିନ୍ତୁ ବୁଝିବା ନାହିଁ; ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଯେ ଦେଖ, କିନ୍ତୁ ଅନୁଭବ କରିବା ନାହିଁ। ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ର ହୃଦୟକୁ ସ୍ୱପ୍ନ କର, ଏବଂ

ସେମାନଙ୍କ ର କାନକୁ ଭାରୀ କର, ଓ ସେମାନଙ୍କ ର ଆଖିକୁ ବନ୍ଦ କର; ନଚେତ୍ ସେମାନେ ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖିବେ, ନିଜ କାନରେ ଶୁଣିବେ, ନିଜ ହୃଦୟରେ ବୁଝିବେ, ଏବଂ ଫେରିଆସିବେ, ଓ ସୁସ୍ଥ ହେବେ।’ ପଦ ୯, ୧୦।”

“ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦିକ୍ଷାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା; ସେ ପ୍ରବଳ ଭାବେ ପ୍ରଚଳିତ ଅଧର୍ମମୟ ଦୁର୍ଜନତାବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିବାଦ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରିବାକୁ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ କିଛି ଆଶାର ନିଶ୍ଚିତତା ବିନା ସେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ହାତେ ନେବାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ‘ହେ ପ୍ରଭୁ, କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ?’ ସେ ପଚାରିଲେ। ପଦ 11। ତୁମ୍ଭର ଚୟିତ ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେବେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ, ଅନୁତାପ କରିବେ ନାହିଁ, ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ କି?”

“ଭ୍ରାତୃ ପଥେ ଯାଇଥିବା ଯିହୁଦାର ପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାର ଭାର ବ୍ୟର୍ଥରେ ବହିତ ହେବାକୁ ଥିଲା ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ମିଶନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ନିଷ୍ଫଳ ହେବାକୁ ଥିଲା ନାହିଁ। ତଥାପି ଅନେକ ପିଢ଼ି ଧରି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଆସୁଥିବା ଅଶୁଭଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ସମୟରେ ଦୂର କରାଯାଇପାରିବ ନଥିଲା। ସମଗ୍ର ଜୀବନଧରି ତାଙ୍କୁ ଧର୍ମାଧୀନ ଓ ସାହସୀ ଶିକ୍ଷକ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ—ବିନାଶର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦିକ୍ଷା ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ଆଶାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ। ଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ଦିବ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ପ୍ରୟାସମାନଙ୍କର ଓ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଦୃଢ଼ମାନଙ୍କର ପରିଶ୍ରମର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ଏକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ। ଏହା ସଫଳ କରାଯାଇପାରିବା ପାଇଁ, ପ୍ରଭୁ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ସତର୍କବାଣୀ ଓ ବିନୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁରୋଧର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀ ଜାତିକୁ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ହେବ: ‘ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଗରମାନେ ନିବାସୀହୀନ ହୋଇ ଉଜାଡ଼ ହେବେ, ଘରମାନେ ମନୁଷ୍ୟଶୂନ୍ୟ ହେବେ, ଏବଂ ଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଜନଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବ, ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ସରାଇଦେବେ, ଏବଂ ଦେଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ମହା ପରିତ୍ୟାଗ ଘଟିବ।’ ପଦ 11, 12।”

“ଯେ ଭାରୀ ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଅନୁତାପହୀନମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିତ ହେବାକୁ ଥିଲା,—ଯୁଦ୍ଧ, ନିର୍ବାସନ, ନିର୍ଯାତନା, ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ହାନି,—ଏସବୁ ଏହିପରି ଆସିବାକୁ ଥିଲା ଯେ, ସେଗୁଡ଼ିକରେ ଯେମାନେ କରୁଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହସ୍ତକୁ ଚିହ୍ନିହେବେ, ସେମାନେ ଅନୁତାପକୁ ପ୍ରେରିତ ହେଉଛନ୍ତି। ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟର ଦଶଗୋତ୍ର ଶୀଘ୍ରହୀ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛିତରାଇ ଯିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସହରଗୁଡ଼ିକ ଜନଶୂନ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ; ଶତ୍ରୁ ଜାତିମାନଙ୍କର ବିନାଶକାରୀ ସେନାବାହିନୀ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ଉପରେ ପୁନଃ ପୁନଃ ବହିଯିବ; ଏପରିକି ଶେଷରେ ଯିରୁଶାଲେମ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିତ ହେବ, ଏବଂ ଯିହୁଦାକୁ ବନ୍ଦୀ କରି ନେଇଯାଇବ; ତଥାପି ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶ ସର୍ବଥା ଚିରକାଳ ପାଇଁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ରହିବ ନାହିଁ। ଇଶାୟାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦର୍ଶନାର୍ଥୀଙ୍କ ଆଶ୍ୱାସନ ଏହା ଥିଲା: ‘ତାହାରେ ଏକ ଦଶମାଂଶ ରହିବ, ଏବଂ ସେହି ଫେରି ଆସିବ, ତଥାପି ତାହା ଭକ୍ଷିତ ହେବ; ଯେପରି ଟେଲ୍ ବୃକ୍ଷ ଏବଂ ଓକ୍ ବୃକ୍ଷ, ଯାହାଙ୍କର ପତ୍ରପାତ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତତ୍ତ୍ୱ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହେ: ସେପରି ପବିତ୍ର ବଂଶ ତାହାର ତତ୍ତ୍ୱ ହେବ।’ ପଦ ୧୩।”

“ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଅନ୍ତିମ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ଏହି ଆଶ୍ୱାସନ ଯିଶାୟାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ସାହସ ପ୍ରଦାନ କଲା। ପୃଥିବୀର ଶକ୍ତିମାନମାନେ ଯିହୁଦାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଯଦି ସଜାଇ ରଖନ୍ତି, ତେବେ କ’ଣ? ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଢ଼ ବିରୋଧ ଓ ପ୍ରତିରୋଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ ଯଦି, ତେବେ କ’ଣ? ଯିଶାୟା ରାଜାଙ୍କୁ, ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ, ଦେଖୁଥିଲେ; ସେ ସେରାଫିମମାନଙ୍କର ଗୀତ ଶୁଣିଥିଲେ, ‘ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ,’ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଥିଲା ଯେ, ବିମୁଖ ଯିହୁଦାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯିହୋବାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଦୋଷପ୍ରକାଶକ ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ସହଗତ ହେବ; ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦିକ୍ଷା ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସୁଦୃଢ଼ ହେଲେ। ପଦ 3। ତାଙ୍କ ଦୀର୍ଘ ଓ କଠିନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ସମଗ୍ର ଅବଧୂରେ ସେ ଏହି ଦର୍ଶନର ସମ୍ପୃକ୍ତିକୁ ନିଜ ସହ ନେଇ ଚାଲିଥିଲେ। ସାଠି ବର୍ଷ କିମ୍ବା ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଶାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦିକ୍ଷାରୁପେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିଥିଲେ, ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀର ଭବିଷ୍ୟତ ବିଜୟ ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନରେ କ୍ରମେ ଅଧିକ ସାହସୀ, ଏବଂ ଆହୁରି ଅଧିକ ସାହସୀ ହୋଇଉଠୁଥିଲେ।” Prophets and Kings, 307–310.